

denne bekymring, kan man se oppe i Statsministeriet i dette øjeblik, hvor alle landets journalister er forsamlede for at høre om regeringens nye integrationsoplæg, som jo netop har til hensigt at undgå, at den udvikling, som Nordgårdsskolen er et trist symbol på, kommer helt ud af hænderne på os.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er også glad for, at regeringen fremlægger nogle løsningsmodeller. Jeg synes bare, at det må være meget vanskeligt for en regering at tackle de her problemer, når man ikke er villig til at se i øjnene, hvad det reelle problem handler om.

Det her handler jo ikke om nogle problemer, vi har i dag, og som vil være overstået, hvis vi bruger nogle milliarder på integration. Det handler om, at det her er begyndelsen til et helvede, som er lagt til grund med en udlændingelovgivning fra 1983 og fremefter.

Vi kunne i går i Jyllands-Posten læse, at i Nordgårdsskolen er det blevet helt almindeligt, at man ikke får kristendomsundervisning længere. Det er sådan pr. kulance, at man får gennemført den dispensation. Og område for område, som fru Louise Frevert også har redegjort for, kan vi jo se, hvordan islamiseringen fuldstændig forrår og ødelægger det danske samfund, nu folkeskolerne, og resten af samfundet kommer jo på tilsvarende vis derefter.

Altså det ville være befordrende, om ministeren bare ville se i øjnene, at problemet ikke er nogle enkelte områder; problemet er islam, som i bund og grund ikke kan integreres i det danske samfund.

Kl. 13.35

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil ikke kommentere hr. Morten Messerschmidts syn på islam, for det kunne føre til en lang diskussion. Islam er der i verden, vi har religionsfrihed i Danmark, det står i vores grundlov, som Dansk Folkeparti jo står vagt om, så man må jo altså godt have lov at være her, selv om man er muslim; sådan er det ifølge grundloven.

Hvad angår kristendomsundervisningen på Nordgårdsskolen, har også jeg bemærket, at man tilsyneladende har rationaliseret arbejdet lidt for meget på skolen, idet man bare lader eleverne melde, om de nu vil deltage eller ej, og det er efter min opfattelse i strid med gældende regler, og det vil jeg i hvert fald tjekke. For jeg me-

ner, der er en pligt til, at man har en samtale med forældrene, og at man gør dem klart, at man ikke kan fritages for religionsundervisning her i landet, men man kan skrive under på, at man selv vil undervise.

Men det er selvfølgelig sådan, fordi det er et samfund med religionsfrihed, at når forældrene skriver under på, at de selv vil undervise, så er den undervisning jo i tilfælde af, at det er muslimske forældre, undervisning i islam.

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Først vil jeg gerne kvittere for, at ministeren faktisk har givet udtryk for, at de ting, der foregår bl.a. på omtalte skole i Århus, jo ikke er tilfældigheder, men faktisk er udtryk for, at Århus Kommune har lavet et koncept, hvorefter man netop forsøger at styrke de skoler, som har problemer. Det synes jeg er vigtigt at få frem i den her debat.

Men jeg kunne godt tænke mig, bare lige for at få præciseret det her med, hvad der er gældende lov, og hvad der ikke er gældende lov, at spørge: Er vi ikke enige om, at ministeren ville være nødt til at gribe ind, hvis der var en folkeskole, hvor man alene med henvisning til, at en person havde skæg, gik i ankellang kjortel og havde en vis religiøs overbevisning, ikke ville ansætte den person? Ville ministeren så ikke være nødt til at gribe ind?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis man vil have regler om påklædning, så skal det være generelle regler. Der er jo faldet dom i sagen om Dansk Supermarked. Det viste sig, at Dansk Supermarked gerne må have et påklædningsreglement, hvis bare det er begrundet og ens for alle. Og sådan må det også være på en skole.

Morten Østergaard (RV):

Så kan jeg ikke lade være, fordi ministeren selv henlede opmærksomheden på debatten i sidste uge, lige at vende tilbage til det spørgsmål, som hr. Søren Krarup ved den lejlighed fik en kommentar til, nemlig omkring at det var et udtryk for større islamisering af folkeskolen, og hvor ministeren ved den lejlighed – ikke som her, hvor hr. Morten Messerschmidt spurgte, og hvor ministeren sagde, at man må jo gerne være her,